

פרשת במדבר וחג השבועות תשפ"א – מה משמעות המספר 3 בפעם ה-3333?

1. **משלי כז:** יהלך זר ולא פיר – **רלב"ג:** אין ראוי שתהלל עצמך ... טוב שיהלך זר.

מארק טוויין, 1899, על אודות היהודים: אם הסטטיסטיקה מדויקת הרי שהיהודים הם רק אחד אחד של הגזע האנושי. כוכב קטן מהבהב האובד בזוהר שביל החלב. הגיוני שכמעט ולא היה צריך לשמוע אודות היהודי, אבל שומעים ותמיד שמעו עליו. חשיבותו המסחרית מרקיעה שחקים בחוסר יחס למספרו באוכלוסייה. תרומתו לרשימת הכבוד של אישים בספרות, מדע, אומנות, מוסיקה, כלכלה, רפואה ומדעי הרוח חורגת מכל קנה מידה. המצרים, הבבלים והפרסים קמו בזמנם, מילאו את שמינו ככוכבי שביט עד שזיוום דרך. בעקבותיהם באו היוונים והרומאים ברעמים כבירים עד שנשתתקו... היהודי ראה את כולם, ניצח את כולם ואיננו מראה סימני התדרדרות ... כל הברואים חדלים פרט ליהודי, כל עוצמה כורעת רק שלו שרירה וקיימת. מהו סוד חיי הנצח?

2. **שולחן ערוך אורח חיים תכח,ד:** לעולם קוראים פרשת במדבר סיני לפני עצרת.

טור שם: פקדו ופסחו [פרשת 'צו' לפני פסח], **מנו ועצרו** [פרשת במדבר שמדברת על **מנין בני ישראל** לפני עצרת], צומו וצלו [אחרי תשעה באב קוראים פרשת ואתחנן שעוסקת במצוות תפילה].

יומא סח: בא כהן גדול לקרות ... קורא 'אחרי מות' ו'אך בעשור [לחודש השביעי' בפרשת אמור] ... ו'בעשור [לחודש השביעי'] שבחומש **הפקודים** [פרשת פנחס] – **רש"י:** שמתחיל במנין של ישראל.

רמב"ן א,מה: לא הבינותי טעם המצוה הזאת ... ידיעת המספר לא ידעתי למה צוה שידעו אותו? אלא להודיע חסדו עליהם כי בשבעים נפש ירדו מצרימה ועתה הם כחול היים. **חובת הלבבות שער הבחינה ה:** ואם יבקש אדם בזמן הזה לראות משהו לעניינים ההם [הניסים הגלויים], יביט עומדו בין האומות מעת הגלות וסידור ענייננו ביניהם עם מה שאנו בלתי מסכימים עמהם בסתר ובגלוי כמו שהבטיחנו 'ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם'.

3. **שמות יט,א:** בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני - **רמב"ן:** היה ראוי לומר 'ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני בחדש השלישי', כמו שנאמר למעלה (שמות טז,א): 'ויסעו מאילים ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סיני'?

אור החיים: למה נתעכב ה' מתת התורה עד חודש השלישי, כי מן סימני האהבה שלא יתעכב חושק מבא לחשוקתו? ואם לצד הדרך, הלא מצינו שאפילו לאליעזר עבד אברהם קפצה לו הארץ בלכתו לקחת אשה ליצחק ומכל שכן לחתונת נשיאת ראש כי תקפוץ הארץ וגם השמים אם יצטרכו לה?

שבת פח,א: דרש ההוא גלילאה לרב חסדא: בריך רחמנא דיהב אוריין תליתאי (תורה משולשת בתורה נביאים כתובים, ובמדרש אגדה: תורה שבעל פה משולשת במדרש, הלכה ואגדה) לעם תליתאי (עם משולש בכהנים לויים וישראלים) על ידי תליתאי (משה השלישי במשפחתו) ביום תליתאי (השלישי לפרשה) בירחא תליתאי (השלישי מיציאת מצרים).

4. **תורת כהנים ריש ויקרא:** שני כתובים המכחישים זה את זה עד שיבוא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם. **מכילתא דרבי ישמעאל יתרו ט:** כתוב אחד אומר 'וירד ה' על הר סיני אל ראש ההר' וכתוב אחד אומר 'מן השמים השמיעך את קולו?' [וכי ה' דיבר מהשמים או מהארץ?]. הכריע השלישי: 'כי מן השמים דברתי עמכם' - מלמד שהרכין הקב"ה שמי השמים העליונים על הר סיני ודבר עמהם.

פסחים סח: רבי אליעזר אומר: אין לאדם ביום טוב אלא **או אוכל ושותה או יושב ושונה**. רבי יהושע אומר: חלקהו חציו לאכילה ושתיה וחציו לבית המדרש ... ושניהם מקרא אחד דרשו, כתוב אחד אומר: עצרת לה' אלהיך וכתוב אחד אומר: עצרת תהיה לכם. רבי אליעזר סבר: או כולו לה' או כולו לכם ורבי יהושע סבר: חלקהו חציו לה' וחציו לכם. אמר רבי אלעזר: **הכול מודים בעצרת דבעינן נמי לכם!** יום שניתנה בו תורה הוא - **רש"י:** להראות שנח ומקובל יום זה לישראל שניתנה בו תורה. **לקוטי שיחות כג/28:** התורה והמצוות ניתנו לבני ישראל כפי שהם נשמות **בגופים**. וזאת משום שתכלית המצוות היא לתקן את **הגוף**, שגם הגוף של האיש הישראלי יהיה צרוף וחדור בקדושת המצוות. מזה מובן, שלא רק הנשמה צריכה להיות בעונג רוחני בשבת ויום טוב, אלא שגם **הגוף** יחוש עונג בגלל השבת. ואדרבה: עיקר כוונת המצווה היא לצרף את הגוף, וכיון שתענוג הטבעי של הגוף הוא באכילה ושתיה, חיוב העונג הוא באכילה דווקא וכך העונג חודר ומצרף את הגוף ממש.